

bygger på indberetninger, dels fra dem, der står for forsorgshjem og herberger, dels fra kommunerne. Det var for overhovedet at få sådan en foreløbig fornemmelse af, hvad det er for et behov, vi står over for.

Vi arbejder samtidig videre med at få lavet en mere permanent statistik, hvor vi løbende kan følge antallet af hjemløse, og om det stiger eller falder, hvem der er hjemløse, og hvor i landet de er, for at kunne vurdere, hvad der er den rigtige indsats.

Men det var med udgangspunkt i den her foreløbige første undersøgelse, at Socialministeriet sammen med By- og Boligministeriet og de kommunale parter begyndte at drøfte, hvad det så var for nogle initiativer, der var brug for. Og det er der så kommet en foreløbig handleplan ud af.

Jeg vil godt lige indskyde her, at det jo er en meget vigtig balancegang, hvor det er helt nødvendigt, at vi holder fast i, at ansvaret for indsatsen ligger i amter og kommuner. Og der er jo så hele tiden en afvejning af, hvordan Folketing og regering samtidig også varetager vores ansvar. Men det er jo vigtigt at holde fast i, at de regler, der er, pålægger kommuner og amter et ansvar, og det vil efter min mening være svært for ikke at sige umuligt at have et centralt ansvar for at hjælpe de mennesker. Hvis man havde det, hvis man havde f.eks. statsinstitutioner, så ville resultatet næsten med garanti blive, at flere hang fast i at leve på den slags udsigtsløse institutioner, hvor det jo er kommunerne, der skal sørge for, at de bliver integreret i et almindeligt liv med enten en lejlighed eller bolig med støtte og i det hele taget de ting, der i øvrigt skal være i et hverdagsliv. Så når vi snakker om en forstærket indsats fra regeringens og Folketingets side, så mener jeg, det er meget vigtigt, at vi ikke glemmer at fastholde kommuner og amter på deres ansvar.

For kommunerne drejer det sig jo om vilkårene for en mere permanent hverdagstilværelse, mens amternes ansvar jo drejer sig om at sørge for, at der er akutte overnatningsmuligheder og bomuligheder. Og der har vi jo en paragraf i den sociale servicelov, der siger, at der er en pligt til at skaffe både familier og enlige tag over hovedet, når de mangler det. Og det er jo vigtigt, at amterne også bliver holdt fast på det ansvar.

Så det er udgangspunktet, når vi kommer som regering og Folketing og siger: Vi vil gerne være med til et initiativ, der kan forstærke jeres

indsats og sørge for, at de mennesker bliver hjulpet noget hurtigere.

De drøftelser, vi har haft med amter og kommuner, er der så kommet en plan ud af med forskellige former for forstærkede tilbud på forsorgshjem og herberger, med akutte tilbud på plejeboliger for ældre hjemløse, der ikke kan klare den tilværelse og heller ikke kan klare det at bo på et almindeligt plejehjem, men måske skal have nogle særlige vilkår.

Der er en diskussion om hjælp til det, man kalder skæve boliger eller særlige boliger, hvor man kan leve med den særlige livsstil, man måtte have vænnet sig til. Der er det jo ikke mindst i Boligministeriet, der er nogle initiativer, og det hænger jo også sammen med, at svaret for de forskellige former for boliger i dag er samlet i Boligministeriet, mens reglerne for den mere akutte hjælp ligger i Socialministeriet.

Til den indsats blev der så afsat et beløb på 50 mio. kr. om året i forbindelse med forhandlingerne om satspuljen. Og de videre anstrengelser går nu ud på at finde ud af sammen med amterne og kommunerne, hvordan vi udmønter de midler, og hvordan vi sørger for, at der også er medfinansiering fra amter og kommuner.

Jeg håber på, at den proces kan gå hurtigt, men jeg vil også stadig væk fastholde, at det ikke er noget, vi kan gøre, uden at amter og kommuner er med. Men der er et positivt tilslag, og vi arbejder nu videre, efter at vi har fået tilsagn om pengene i forbindelse med satspuljeforhandlingerne og finansloven.

Så det er status på den handlingsplan, der blev taget initiativ til sidste år, og på den baggrund mener jeg ikke, at der er brug for det her initiativ, og afviser forslaget.

Karen J. Klint (S):

I bemærkningerne til beslutningsforslaget er forslagsstillerne inde på vintervejret i 1998. I dag er det kyndelmisse, og der er koldt derude, ikke så koldt som i november-december 1998, men alligevel er det ikke spor sjovt at være uden tag over hovedet.

Jeg tror dog ikke på, vi løser de hjemløses situation ved en statsindsats med her og nu-boliger eller ved en langvarig statsgaranti, der bl.a. bygger på genåbning af herbergpladser, at lave barakbyer, hotelskibe eller lignende, for det er ikke den slags overnatningssteder, de hjemløse ønsker, og da slet ikke som mere permanente boliger.